

Arrest

nr. 313 143 van 18 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 4 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 9 oktober 2023 en verzoekt op 11 oktober 2023 om internationale bescherming. Op 30 januari 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend naar verzoeker wordt verstuurd, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine, geboren op 10 juni 1974 in de stad Gali gelegen in Abchazië. Vanaf 2008 verbleef u in Zugdidi.

In 2008 begon u met uw zelfstandige activiteit. U handelde in noten. Ongeveer in 2017 à 2018 begonnen uw problemen. Een vrouw, K. A. had goederen bij u besteld maar niet betaald. U eiste uw geld terug zonder

succes. Ongeveer in februari of maart 2018 tijdens een discussie met mensen die door A. waren gestuurd, werd u door hen in uw been gestoken. U bent toen naar het ziekenhuis gegaan voor medische verzorging. Hierna werd u geregeld lastig gevallen en kreeg u anonieme telefoontjes. Een paar keer werden er onderdelen van uw auto kapot gemaakt. Op 19 november 2019 werd u aangevallen door de broers B.. Ze wilden geld van u en eisten dat u de criminelen financieel zou ondersteunen. U werd neergeschoten door hen waarna u naar het ziekenhuis ging. Diezelfde dag van de aanval diende u klacht in bij de politie. Hierna werden de broers B. opgepakt. 10 of 15 dagen later, toen u nog in het ziekenhuis lag, werd u gedwongen uw verklaringen te veranderen. Hierna werden de broers B. terug vrijgelaten. U lag in totaal twee maanden in het ziekenhuis. Van juni 2021 tot november 2022 zat u in de gevangenis voor poging tot diefstal. U had in scène gezet dat u een buis wilde stelen waarop de politie u betrapte en arresteerde. Bij de politie verklaarde u valselyk dat u de buis wilde stelen. U deed dit om de criminele wereld te ontwijken. Na uw vrijlating kreeg u nog regelmatig telefoons waarin u werd bedreigd. U huurde een plaats met uw partners en hier werd u ook lastig gevallen.

U verliet Georgië op 7 oktober 2023. U nam het vliegtuig naar Polen en reisde vervolgens verder per auto tot u arriveerde in België op 9 oktober 2023. De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) registreerde uw verzoek om internationale bescherming op 11 oktober 2023. Na uw vertrek is ook uw partner, M. K. (CGVS ref. XX/XXXXXX, O.V. nr. XXXXXXXX) vertrokken uit Georgië met haar vier kinderen. Op 16 november 2023 diende zij haar verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw origineel paspoort, uw originele identiteitskaart, uw origineel rijbewijs, uw originele wapenvergunning en uw originele vluchtelingenkaart van Abchazië. Een kopie van een document dat u toestemming verleent om Georgië te verlaten. Een kopie van de documenten van het ziekenhuis en van de documenten waarop uw eigendommen en aandelen in uw bedrijf staan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud pijn te hebben aan uw schotwonde door de sterke koude (CGVS, p. 2). Desondanks legde u geen medische attesten neer waaruit zou kunnen blijken dat u op het moment van het persoonlijk onderhoud niet in staat zou geweest zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. Bovendien gaf u bij aanvang aan dat u zich klaar voelde om het interview af te leggen (CGVS, p. 2). Het persoonlijk onderhoud kende verder een normaal verloop waarbij u in staat was om uw asielmotieven naar voor te brengen en om de vragen te beantwoorden. Er drongen zich bijgevolg geen bijkomende bijzondere steunmaatregelen op.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar Georgië omdat u vreest dat mensen uit de criminele wereld met u zouden afrekenen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelyk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald, ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend een interpersoonlyk conflict. U haalt problemen aan met mensen uit het criminele milieu in Georgië. Ze zouden u afpersen om geld. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van een van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. U verklaarde klacht te hebben ingediend bij de politie nadat u was aangevallen waarop de politie de daders had opgepakt (CGVS, p. 11). Hierna was u niet opnieuw naar de politie gestapt omdat dit volgens u zinloos was (CGVS, p. 13). De vluchtelingenstatus kan u dus niet worden toegekend.

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen omwille van de problemen met de mensen uit het criminele milieu die u aanhaalt.

Zo kan er weinig geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u beweert te hebben meegemaakt. Zo beweert u aangevallen te zijn in februari of maart 2018 na een discussie over geld en hierbij geraakte u verwond aan uw pols (CGVS, p. 9). Het is echter opmerkelijk dat u niet weet met wie u in gesprek was en wie u vervolgens had aangevallen (CGVS, p. 9). Gevraagd naar hun namen, moet u het CGVS een antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 9). Verder doet de vaststelling dat u van deze aanval geen begin van bewijs neerlegt, twijfelen aan de geloofwaardigheid ervan. U verklaarde medische verzorging nodig te hebben gehad nadien, maar heeft hiervan geen documenten (CGVS, p. 10). Daarenboven is het bevreemdend dat u de politie niet heeft verwittigd omdat u dacht dat het toen niet zo serieus was (CGVS, p. 10).

Verder haalde u aan aangevallen te zijn geweest op 19 november 2019 door de broers B. (CGVS, p. 7). U was verwond aan uw hoofd en onderbenen (CGVS, p. 7). Hierbij is het echter bevreemdend dat u de voornamen van uw aanvallers niet kent en zelfs denkt nooit te hebben geweten (CGVS, p. 10). Het is erg opmerkelijk dat u deze basisinformatie over uw vermeende aanvallers niet kent. Er kan redelijkerwijze verwacht worden dat u deze informatie wel zou weten aangezien u klacht tegen hen indiende, waarop ze werden opgepakt en later weer vrijgelaten nadat u uw verklaringen over hen had veranderd.

U schetst verder een bevreemdend verloop van de behandeling van uw klacht wat verder vragen doet rijzen bij de geloofwaardigheid. Zo verklaarde u dat de politie de broers B. na deze aanval had opgepakt, maar na 10 of 15 dagen weer had vrijgelaten nadat u uw verklaringen had aangepast (CGVS, p. 11). U werd gedwongen uw verklaringen aan te passen, maar wie het juist waren die u hadden benaderd om te eisen dat u uw verklaringen aanpast, weet u niet (CGVS, p. 8). Het is erg opmerkelijk dat u door wildvreemde mensen die u nog nooit had gezien in het ziekenhuis wordt benaderd en zij aan u vragen om uw verklaringen aan te passen, dat u hierop ingaat en de politie vervolgens zomaar geloof hecht hieraan en de opgepakte daders weer vrijlaat.

U kunt deze merkwaardige gang van zaken bovendien helemaal niet staven met documenten. Hoewel u dus tweemaal een verklaring zou hebben afgelegd bij de politie, legt u geen begin van bewijs hiervan neer (CGVS, p. 8). U kan dus niet aantonen dat u effectief contact had met de politie, noch dat u twee versies van verklaringen aflegde. Er kan nochtans redelijkerwijze verwacht worden dat u een afschrift van uw verklaringen bij de politie zou kunnen neerleggen.

Vervolgens verklaarde u valselijk een poging tot diefstal geënceneerd te hebben zodat u kon onderduiken voor de criminele wereld in de gevangenis (CGVS, p. 12). Het is hoe dan ook weinig aannemelijk dat u de criminele wereld zou willen ontduiken, door uzelf te laten opsluiten in de gevangenis tussen criminelen. Daarnaast is het op zich ook al bevreemdend dat iemand zich moedwillig van zijn vrijheid zou willen laten beroven. Dergelijke bevreemdende beweringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Daarenboven kan u nauwelijks duiden wie u concreet vreest bij een eventuele terugkeer naar Georgië. U haalde aan de broers B. te vrezen, maar kent zelfs hun voornamen niet (CGVS, p. 10). Verder haalde u aan dat u geen andere concrete personen kan noemen die u vreest, maar verwijst vervolgens louter naar het hele systeem van criminelen (CGVS, p. 12). Het ontbreken van een duidelijke vervolgingsactor komt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten evenmin ten goede.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

*Voor zover er nog enig geloof zou kunnen worden gehecht aan uw problemen met figuren uit het criminele milieu in Georgië, quod non, dient opgemerkt te worden dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor*

gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Zo verklaarde u op de dag van de aanval in november 2019 klacht te hebben ingediend bij de politie (CGVS, p. 8). Van deze klacht legt u echter geen begin van bewijs neer wat doet twifelen aan de geloofwaardigheid. Gevraagd naar bewijsstukken van uw klacht, verklaart u dat deze documenten bij de politie liggen en dat u deze niet kan opvragen (CGVS, p. 8). Verder verklaarde u dat uw aanvallers na uw klacht werden opgepakt door de politie (CGVS, p. 11). Het is in deze context dan ook bijzonder verwonderlijk dat u niet opnieuw naar de politie bent gegaan. Na 2019 heeft u geen enkele poging ondernomen om uw situatie aan te klagen (CGVS, p. 13). U verklaarde dat dit geen zin heeft en dat u zo uw belagers zou enerveren (CGVS, p. 13). U heeft ook geen advocaat geraadpleegd om te zien wat u zou kunnen doen in uw situatie (CGVS, p. 13). Uw bewering dat dit geen zin heeft is louter een blote bewering (CGVS, p. 13). Bovendien heeft u nergens elders hulp of bescherming gezocht (CGVS, p. 13).

Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kon maken op nationale bescherming mag van een verzoeker dan ook worden verwacht dat hij of zij eerst alle billijke en realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u er helemaal niet in slaagde aannemelijk te maken dat u alle redelijk en realistisch van u te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitsdocumenten, rijbewijs, wapenvergunning en vluchtelingenkaart uit Abchazië, staven uw identiteit en nationaliteit, gegevens die hier niet ter discussie staan. De kopieën van de documenten ter bewijs van uw eigendommen en aandelen in uw bedrijf hebben geen rechtstreekse betrekking op uw asielmotieven. De kopieën van de documenten van het ziekenhuis staven dat u medische verzorging nodig had, maar zeggen niets over de oorzaak hiervan. De kopie dat u de toestemming verkreeg om Georgië te verlaten werd hierboven al besproken.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft middels haar nota van 27 maart 2024 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzocht om de voorliggende zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1.

Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen

synthesememorie wenst neer te leggen of de synthesememorie. Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het proceduristuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2.

De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen synthesememorie zal neerleggen of van de synthesememorie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de proceduristukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3.

Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen. Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."

Verzoeker heeft in de voorliggende zaak de Raad echter op 8 april 2024 bij aanvullende nota gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van zijn dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoeker wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure, voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker kan de verwerende partij niet volgen waar zij in de bestreden beslissing stelt dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat hij nood zou hebben aan bescherming in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), noch aan subsidiaire bescherming. Vervolgens geeft verzoeker een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht en stelt hij dat, in de mate dat er zich contradicties en omissies in zijn verhaal voordoen, zij zeker niet van die aard zijn om tot de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas te besluiten. Hij verwijst ook naar rechtsleer en rechtspraak van de Raad van State in dit verband.

Verder hekelt verzoeker dat de verwerende partij meent dat zijn vrees niet onder de criteria van het Verdrag van Genève valt en zijn problemen louter interpersoonlijk van aard zijn. Concreet betoogt verzoeker dat hij heeft uitgelegd dat hij met zware criminelen te maken had, dat hij beschoten werd, dat hij klacht indiende, maar dat hier helemaal niets werd tegen ondernomen. Hij verduidelijkt in dit verband dat hij zelfs geen kopie kreeg van de klacht die hij neerlegde omdat zijn belagers zoveel invloed hebben op de politionele diensten en dat, in plaats van de klacht te onderzoeken, de politie zijn belagers op de hoogte bracht van de klacht, waarna deze laatsten op hun buurt mensen naar verzoeker stuurden om hem zijn klacht te laten intrekken. Verzoeker citeert, wat betreft voormelde overwegingen, uitgebreid uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal). Vervolgens stelt verzoeker dat hij een internetartikel kon terugvinden waarin de aanslag op hem besproken werd, waarna hij dit artikel – dat hij bij het verzoekschrift voegt – vrij vertaalt. Verder hekelt verzoeker de overweging van de bestreden beslissing waarin hem verweten wordt dat hij zijn belagers van in 2018 niet kent. Hij begrijpt niet waarom dit vreemd zou zijn, daar zijn belagers uiteraard geen informatie gaan uitwisselen met hem alvorens ze hem verwonden. Onder verwijzing naar zijn verklaringen bij het commissariaat-generaal stelt hij dat hij een duidelijke uitleg heeft gegeven over hoe de aanval in zijn werk is gegaan en waarom hij de naam van deze mensen niet kent. Voorts meent hij dat hij ook over de talrijke bedreigingen en de aanval door de broer B. uitgebreid verteld heeft. Ook hier citeert hij uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal. Verzoeker besluit dat het aldus duidelijk is dat het hier niet zomaar om een interpersoonlijk probleem gaat, maar dat hij een reële vrees heeft ten aanzien van zware criminelen waartegen de autoriteiten niets (willen) ondernemen.

Daarnaast is verzoeker het niet eens met het gestelde in de bestreden beslissing dat hij kan rekenen op effectieve bescherming door de Georgische autoriteiten. Te dezen wijst verzoeker op het gegeven dat Georgië, na advies van de commissaris-generaal, van de lijst van veilige landen van herkomst werd gehaald. Verzoeker meent tevens dat uit (geciteerde passages uit) de COI Focus, “Georgië – algemene situatie” van 11 december 2023 blijkt dat er sprake is van een “*blijvende en verslechterende crisis*” in het rechtswezen. Onder verwijzing naar diezelfde COI Focus oppert verzoeker dat de veiligheidsdiensten eveneens sterk politiek beïnvloed blijven en dat het persoonlijk hebben van enige connecties bij de politie “*een bepalende factor in justitie*” is. Verzoeker besluit, gelet op het voorgaande, dat bezwaarlijk kan worden gesteld dat hij enige effectieve hulp of bescherming zou kunnen bekomen bij het Georgische gerecht, daar het rechtssysteem niet functioneel, noch objectief is en sterk politiek beïnvloed is.

3.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoeker de Raad in hooforde om hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, subsidiair om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

3.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog volgend bijkomend stuk bij het voorliggende verzoekschrift:

- krantenartikel *Sputnik*, d.d. 19 november 2019 (stuk 3).

3.3. Beoordeling van het beroep

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de

met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3.4. In de mate dat verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.5. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/9, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud pijn te hebben aan uw schotwonde door de sterke koude (CGVS, p. 2). Desondanks legde u geen medische attesten neer waaruit zou kunnen blijken dat u op het moment van het persoonlijk onderhoud niet in staat zou geweest zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. Bovendien gaf u bij aanvang aan dat u zich klaar voelde om het interview af te leggen (CGVS, p. 2). Het persoonlijk onderhoud kende verder een normaal verloop waarbij u in staat was om uw asielmotieven naar voor te brengen en om de vragen te beantwoorden. Er drongen zich bijgevolg geen bijkomende bijzondere steunmaatregelen op.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.7.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Georgië, vervolgd te worden door mensen uit de criminele wereld. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoeker.

Blijkens de bestreden beslissing is verzoeker er niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Verdrag van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. Vooreerst (i) merkt de commissaris-generaal op dat verzoekers problemen geen verband houden met één van de criteria, zoals bepaald in het Verdrag van Genève, en zijn er evenmin aanwijzingen dat hij omwille van een van de redenen, zoals bepaald in het Verdrag van Genève, niet op bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. Vervolgens (ii) kan, los van voorgaande vaststelling, geen geloof gehecht worden aan de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten, omwille van verschillende redenen. Zo (a) kan, wat betreft de aanval op hem in februari of maart 2018, worden opgemerkt dat het opmerkelijk is dat verzoeker niet meer weet met wie hij in gesprek was en wie hem vervolgens had aangevallen, dat hij geen begin van bewijs neerlegt in dit verband en dat het bevreemdend is dat hij de politie niet heeft verwittigd. Verder (b), wat betreft de aanval op 19 november 2019 door de broers B., wordt opgemerkt dat het bevreemdend is dat verzoeker de voornamen van de broers niet kent. Tevens (c) schetst hij een bevreemdend verloop van de behandeling van de door verzoeker ingediende klacht en kan hij de merkwaardige gang van zaken helemaal niet staven met documenten. Voorts (d) is verzoekers bewering, dat hij valselijk een poging tot diefstal geënceneerd heeft zodat hij kon onderduiken voor de criminele wereld in de gevangenis, weinig aannemelijk. Daarbij komt nog (e) dat verzoeker nauwelijks kan duiden wie hij concreet vreest bij een eventuele terugkeer naar Georgië. Daarnaast (iii) merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker, voor zover er nog enig geloof zou kunnen worden gehecht aan zijn problemen met figuren uit het criminele milieu in Georgië, niet aannemelijk maakt dat hij geen beroep kan doen op bescherming voorzien in Georgië. Tot slot (iv) kunnen de door verzoeker neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in het voorliggende verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker beperkt zich tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

3.3.7.2. Na grondige lezing van het dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.7.3. Verzoeker werpt in het verzoekschrift op dat Georgië van de lijst van veilige landen is weggehaald.

Het koninklijk besluit van 7 april 2023 ter vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst waarop Georgië niet langer fungeert werd bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 juli 2023. Ten tijde van het persoonlijk onderhoud van verzoeker op 10 januari 2024 werd Georgië aldus reeds niet langer als een veilig land van herkomst beschouwd. Omwille van de volledigheid merkt de Raad op dat Georgië opnieuw niet is opgenomen op de lijst van veilige landen in het koninklijk besluit van 12 mei 2024 (BS 27 mei 2024).

In deze stipt de Raad aan dat het gegeven dat het herkomstland van verzoeker thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst enkel tot gevolg heeft dat zijn verzoek om internationale bescherming niet langer behandeld kan worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en ook het (weerlegbaar) vermoeden, dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is, niet op hem van toepassing is. *In casu* werd geen versnelde procedure toegepast en is de genomen beslissing een dubbele weigeringsbeslissing. Zoals hierna blijkt, werd bovendien zowel in de bestreden beslissing, die dateert van 30 januari 2024, als in het onderhavig arrest evenmin beroep gedaan op het vermoeden dat voor hem niet van kracht is.

Met de legislatieve ontwikkeling werd/wordt zowel door de commissaris-generaal als heden door de Raad rekening gehouden. Ten andere, door het aanleveren door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing van de COI Focus van 11 december 2023, die een zicht geeft op de algemene situatie in Georgië tot 13 november 2023, kan een *ex nunc*-onderzoek gemaakt worden op basis van de meest recente landeninformatie.

Voorts merkt de Raad op dat de beslissing om een land van herkomst overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3, van de Vreemdelingenwet al dan niet (langer) als veilig te beschouwen een beleidsbeslissing is. In het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 10 juli 2023, werd Georgië niet terug opgenomen in de lijst van veilige landen. In het verslag aan de Koning wordt gemotiveerd dat: *“Wat betreft Georgië wordt het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gevolgd en niet het advies van de FOD Buitenlandse zaken.”* In zoverre verzoeker zich zou beroepen op wets- en/of beleidskritiek, merkt de Raad op dat hij zich daarover niet uit te laten heeft.

3.3.7.4. Vooreerst beaamt de Raad de pertinente vaststelling dat de door verzoeker voorgehouden problemen geen verband houden met één van de criteria van het Verdrag van Genève. De beweerde problemen gaan immers terug op een uitsluitend interpersoonlijk conflict met het criminele milieu en hierin kan geen enkele *nexus* met enige vervolgingsgrond, zoals opgenomen in voormeld verdrag, worden ontwaard. Evenmin zijn er aanwijzingen dat verzoeker omwille van een reden gelieerd aan deze criteria niet op bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen.

In het verzoekschrift herhaalt verzoeker de door hem tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal afgelegde verklaringen en besluit hij dat het aldus duidelijk is dat het hier niet zomaar om een interpersoonlijk probleem gaat, maar dat hij een reële vrees heeft ten aanzien van zware criminelen waartegen de autoriteiten niets (willen) ondernemen. Hiermee slaagt hij er evenwel geenszins in aan te tonen dat zijn problemen verband houden met één van de criteria van het Verdrag van Genève, zijnde ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep en evenmin dat hij, omwille van een reden gelieerd aan deze criteria, niet op bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen.

3.3.7.5. Verder kan er, los van het voorgaande, geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden als volgt overwogen:

“Zo kan er weinig geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u beweert te hebben meegemaakt. Zo beweert u aangevallen te zijn in februari of maart 2018 na een discussie over geld en hierbij geraakte u verwond aan uw pols (CGVS, p. 9). Het is echter opmerkelijk dat u niet weet met wie u in gesprek was en wie u vervolgens had aangevallen (CGVS, p. 9). Gevraagd naar hun namen, moet u het CGVS een antwoord

schuldig blijven (CGVS, p. 9). Verder doet de vaststelling dat u van deze aanval geen begin van bewijs neerlegt, twijfelen aan de geloofwaardigheid ervan. U verklaarde medische verzorging nodig te hebben gehad nadien, maar heeft hiervan geen documenten (CGVS, p. 10). Daarenboven is het bevreemdend dat u de politie niet heeft verwittigd omdat u dacht dat het toen niet zo serieus was (CGVS, p. 10).

Verder haalde u aan aangevallen te zijn geweest op 19 november 2019 door de broers B. (CGVS, p. 7). U was verwond aan uw hoofd en onderbenen (CGVS, p. 7). Hierbij is het echter bevreemdend dat u de voornamen van uw aanvallers niet kent en zelfs denkt nooit te hebben geweten (CGVS, p. 10). Het is erg opmerkelijk dat u deze basisinformatie over uw vermeende aanvallers niet kent. Er kan redelijkerwijze verwacht worden dat u deze informatie wel zou weten aangezien u klacht tegen hen indiende, waarop ze werden opgepakt en later weer vrijgelaten nadat u uw verklaringen over hen had veranderd.

U schetst verder een bevreemdend verloop van de behandeling van uw klacht wat verder vragen doet rijzen bij de geloofwaardigheid. Zo verklaarde u dat de politie de broers B. na deze aanval had opgepakt, maar na 10 of 15 dagen weer had vrijgelaten nadat u uw verklaringen had aangepast (CGVS, p. 11). U werd gedwongen uw verklaringen aan te passen, maar wie het juist waren die u hadden benaderd om te eisen dat u uw verklaringen aanpast, weet u niet (CGVS, p. 8). Het is erg opmerkelijk dat u door wildvreemde mensen die u nog nooit had gezien in het ziekenhuis wordt benaderd en zij aan u vragen om uw verklaringen aan te passen, dat u hierop ingaat en de politie vervolgens zomaar geloof hecht hieraan en de opgepakte daders weer vrijlaat.

U kunt deze merkwaardige gang van zaken bovendien helemaal niet staven met documenten. Hoewel u dus tweemaal een verklaring zou hebben afgelegd bij de politie, legt u geen begin van bewijs hiervan neer (CGVS, p. 8). U kan dus niet aantonen dat u effectief contact had met de politie, noch dat u twee versies van verklaringen aflegde. Er kan nochtans redelijkerwijze verwacht worden dat u een afschrift van uw verklaringen bij de politie zou kunnen neerleggen.

Vervolgens verklaarde u valselijk een poging tot diefstal geënceneerd te hebben zodat u kon onderduiken voor de criminele wereld in de gevangenis (CGVS, p. 12). Het is hoe dan ook weinig aannemelijk dat u de criminele wereld zou willen ontduiken, door uzelf te laten opsluiten in de gevangenis tussen criminelen. Daarnaast is het op zich ook al bevreemdend dat iemand zich moedwillig van zijn vrijheid zou willen laten beroven. Dergelijke bevreemdende beweringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Daarenboven kan u nauwelijks duiden wie u concreet vreest bij een eventuele terugkeer naar Georgië. U haalde aan de broers B. te vrezen, maar kent zelfs hun voornamen niet (CGVS, p. 10). Verder haalde u aan dat u geen andere concrete personen kan noemen die u vreest, maar verwijst vervolgens louter naar het hele systeem van criminelen (CGVS, p. 12). Het ontbreken van een duidelijke vervolgingsactor komt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten evenmin ten goede."

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier.

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat het niet vreemd is dat hij zijn belagers in 2018 niet kent, daar zij uiteraard geen persoonlijke gegevens gaan uitwisselen alvorens zij hem aanvallen, oordeelt de Raad dat het inderdaad niet onaannemelijk is dat verzoekers belagers hun volledige identiteit op dat moment niet prijsgaven, maar dat wel redelijkerwijze kan verwacht worden dat verzoeker nadien pogingen zou ondernomen hebben om te weten te komen wie zijn belagers in 2018 juist waren. Gelet op verzoekers verklaring, dat hij op het moment van de aanval reeds wist van het bestaan van die personen, door wie ze werden gestuurd en vanwaar ze afkomstig waren (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 9), was hij hier zeker toe in de mogelijkheid.

Wat betreft de overweging in de bestreden beslissing dat het bevreemdend is dat verzoeker de politie niet verwittigde na het incident in 2018, kan in het verzoekschrift worden afgeleid dat hij dit niet deed omdat de politie niets (wil) ondernemen tegen de zware criminelen waarmee verzoeker te maken had. Te dezen merkt de Raad op dat verzoeker toen nog geen poging had ondernomen om bescherming te krijgen van de politie, waardoor hij niet kon weten of de politie hem al dan niet zou helpen. Het louter verwijzen naar de algemene situatie, waaruit blijkt dat de Georgische autoriteiten over het algemeen wel bescherming bieden (zie *infra*), is hier ook niet afdoende.

Verder betoogt verzoeker in het verzoekschrift, in verband met de merkwaardige gang van zaken toen hij na het schietincident in 2019 klacht indiende bij de politie, dat hij na het schietincident in 2019 klacht indiende bij de politie maar dat zij helemaal niets ondernamen omdat zijn belagers uit het criminele milieu zoveel invloed hadden op de politionele diensten. Hij verduidelijkt dat hij zelfs geen kopie kreeg van de klacht en dat de politie, in plaats van de klacht te onderzoeken, zijn belagers op de hoogte bracht van de klacht zodat zij

mensen naar verzoeker konden sturen opdat hij de klacht zou intrekken. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat de politie, nadat hij in 2019 klacht indiende, de broers B. had opgepakt, dat verzoeker tien tot vijftien dagen later werd benaderd door onbekenden om te eisen dat hij zijn verklaringen veranderde, en dat hij dit deed, waarna de politie zijn belagers weer vrij liet (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 8 en 11). Deze gang van zaken is, zoals terecht gesteld in de bestreden beslissing, bevreemdend. In deze context, waarin de politie verzoekers belagers aanvankelijk wel had opgepakt nadat verzoeker klacht tegen hen had ingediend en verzoeker – na onder druk te zijn gezet door onbekenden – zijn verklaringen aanpaste, kan wel degelijk verwacht worden dat verzoeker bewijs kan voorleggen, zij het minstens van zijn aanvankelijke klacht en verklaringen, *quod non in casu*.

Voor het overige komt verzoeker niet verder dan het louter hernemen van zijn bij het commissariaat-generaal afgelegde verklaringen, waarmee terdege rekening werd genomen in voormelde pertinente overwegingen van de bestreden beslissing.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een internetartikel van de website “Sputnik” dat volgens hem gaat over de aanval op hem in 2019 en voorziet hiervan een vrije vertaling (stuk 3 bij het verzoekschrift).

In dit verband merkt de Raad, in navolging van de verwerende partij in haar nota van 27 maart 2024, op dat verzoeker bij zijn verzoekschrift een kopie van een anderstalig document (met vrije vertaling) neerlegt, zonder de minste uitleg waarom dit niet eerder, tijdens de administratieve procedure, kon worden neergelegd. Verder oordeelt de Raad dat een internetartikel geen officieel document is. Een artikel op het internet is bovendien slechts een bewijs dat een artikel gepubliceerd is, maar geen bewijs van de erin vermelde feiten. Hieraan kan worden toegevoegd dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. In het kader van het door verzoeker ingediende verzoek om internationale bescherming werd door de commissaris-generaal – gelet op het voorgaande – terecht vastgesteld dat de door verzoeker aangehaalde vluchtmotieven ongeloofwaardig zijn, met als gevolg dat dit stuk geen bewijswaarde heeft. Verder stipt de Raad aan dat het betreffende internetartikel niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de zin van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Derhalve is het onmogelijk de inhoud ervan na te gaan. Zelfs indien kan worden afgegaan op de verstrekte vrije vertaling, dan nog merkt de Raad op dat in het internetartikel nergens enige duiding wordt gegeven over de context waarin het schietincident plaatsvond, zoals bijvoorbeeld wat de aanleiding hiervan was en wie de daders waren.

3.3.7.6. De Raad stelt verder vast dat verzoeker, nog daargelaten de voorgaande vaststellingen, alleszins niet aannemelijk maakt dat hij voor wat betreft de voorgehouden problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling/verderzetting van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming voorzien in Georgië.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de recente “COI Focus” betreffende “Georgië – Algemene situatie” van 11 december 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen en waarnaar de weblink is opgenomen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 11 december 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids-)problemen in het algemeen aan alle onderdanen voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werpt hier geen ander licht op. De algemene informatie waarnaar hij in het verzoekschrift verwijst teneinde de beschermingsmogelijkheden in Georgië op de korrel te nemen, betreft de voormelde COI Focus van 11 december 2023 zelf waarin terdege wordt erkend dat er sprake is van een "*backslide of democracy*", gelet op de aanhoudende politieke spanningen en het uitblijven van hervormingen van het rechtssysteem en de nog steeds aanwezige corruptie, maar dat er, niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, in het algemeen nog steeds gesteld kan worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.

Het komt bijgevolg aan verzoeker zelf toe om in zijn individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Hij moet aantonen dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming. Hij slaagt hier evenwel niet in.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

"Zo verklaarde u op de dag van de aanval in november 2019 klacht te hebben ingediend bij de politie (CGVS, p. 8). Van deze klacht legt u echter geen begin van bewijs neer wat doet twifelen aan de geloofwaardigheid. Gevraagd naar bewijsstukken van uw klacht, verklaart u dat deze documenten bij de politie liggen en dat u deze niet kan opvragen (CGVS, p. 8). Verder verklaarde u dat uw aanvallers na uw klacht werden opgepakt door de politie (CGVS, p. 11). Het is in deze context dan ook bijzonder verwonderlijk dat u niet opnieuw naar de politie bent gegaan. Na 2019 heeft u geen enkele poging ondernomen om uw situatie aan te klagen (CGVS, p. 13). U verklaarde dat dit geen zin heeft en dat u zo uw belagers zou enerveren (CGVS, p. 13). U heeft ook geen advocaat geraadpleegd om te zien wat u zou kunnen doen in uw situatie (CGVS, p. 13). Uw bewering dat dit geen zin heeft is louter een blote bewering (CGVS, p. 13). Bovendien heeft u nergens elders hulp of bescherming gezocht (CGVS, p. 13)."

Verzoeker laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Gelet op het voorgaande overtuigt verzoeker niet dat hij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door hem gevreesde problemen, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hem hulp en/of bescherming te bieden. Hij toont aldus niet aan dat in zijn geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat hij daartoe geen toegang zou hebben en hij slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die hij zegt te vrezen.

3.3.7.7. Verzoeker voert voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

3.3.7.8. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

3.3.7.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.8.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in zijn hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Georgië.

3.3.8.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, met uitzondering van het gegeven dat de vermeende problemen geen verband houden met de criteria van het Verdrag van Genève en dat er geen aanwijzingen zijn dat hij omwille van een reden gelieerd aan deze criteria niet op bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonst waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Georgië zou hebben gekend.

3.3.8.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

3.3.8.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.3.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.10. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.3.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.12. Waar verzoeker uiterst subsidiair vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS